

Vlaams
Parlement

vergadering **C4 – ECO2**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 30 september 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evaluatie van de ecologiepremie - 2267 (2009-2010)	3
Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroj tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het beleid inzake logistiek - 2356 (2009-2010)	7

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de evaluatie van de ecologiepremie - 2267 (2009-2010)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister-president, collega's, de ecologiepremie is een financiële tegemoetkoming aan ondernemingen die ecologische investeringen doen om de kosten te spreiden en om bedrijven ertoe aan te zetten de investeringen effectief te doen.

Om de doelmatigheid van de ecologiepremie te verhogen werd in 2008 een hervorming ingevoerd die op 1 januari 2009 is ingegaan. Minister-president, is de vernieuwde ecologiepremie al geëvalueerd? Zo ja, wat waren de resultaten van deze evaluatie? Zo nee, komt er nog een evaluatie?

Tegen het zogenaamde callsysteem was in het begin redelijk wat protest. Het callsysteem was bedoeld om misbruiken uit te sluiten of tot een minimum te beperken. Is het systeem geëvalueerd of zal het nog worden geëvalueerd? Lukt het om met het callsysteem de misbruiken te beperken?

De mate waarin de ecologie-investering bijdraagt tot de realisatie van de Kyotodoelstellingen zou worden beoordeeld op basis van de performantiefactor die toegekend is aan elke technologie die voorkomt op de limitatieve technologieënlijst. De investeringen in onderzoek naar milieu- en energie-efficiënte technologie zijn de voorbije jaren enorm gestegen en daar zijn we allemaal enorm blij om. Nieuwe technologische ontwikkelingen volgen elkaar in snel tempo op. Wordt de limitatieve technologieënlijst hier ook aan aangepast? Gebeurt dit op regelmatige tijdstippen? Wat zijn de criteria om een bepaalde technologie al dan niet op te nemen?

Is het aantal aanvragen en toekenningen en het aangevraagde en toegekende bedrag voor de ecologiepremie gestegen sinds de steunpercentages werden opgetrokken?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik vind het een terechte vraag en de antwoorden interesseren mij ook, maar er is natuurlijk een besluit van de Vlaamse Regering van eind juli 2010 dat in een nieuw systeem voorziet. Ik ben momenteel meer bekommerd om wat daar is beslist omdat het budget voor de ecologiepremie daalt met 58 miljoen euro. Een daling van 160 miljoen euro naar 102 miljoen euro, dat is niet niks. Het kan eventueel nog dalen omdat men kan ingrijpen in de steunpercentages aan bedrijven.

Ik ben ook bezorgd – en ik begrijp dat men er iets moest aan doen – om de beperkingen die men nu inbouwt. Het aantal aanvragen dat men mag doen, is beperkt. De investeringen moeten ook binnen een veel kortere periode beginnen. Het maximumbedrag is beperkt van 1 miljoen 750.000 euro naar 1 miljoen euro. Er is dus een aanpassing, die wel nodig was, maar ik hoop dat dit niet betekent dat er minder op ecologie zal worden ingezet. Ik lees op pagina 6 in de bijhorende nota bij het besluit van de Vlaamse Regering dat men ook zal nagaan wat de economische effecten zullen zijn om het ecologiegetal te bepalen.

Ik ben dan echt wel bekommerd waar het naartoe gaat met de ecologiepremie, maar ik ben er zeker van dat u mij zult geruststellen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, ik denk dat de vraag van de heer Diependaele terecht is, maar dat ze grotendeels beantwoord is door de nota die de regering in juli heeft goedgekeurd.

Mijnheer Watteuw, ik denk dat de ecologiepremie de voorbije jaren heeft bewezen dat ze wel degelijk een enorme impact kan hebben op de vergroening van onze economie. Ik heb via een schriftelijke vraag de cijfers van de voorbije jaren opgevraagd. In 2009 werd 1,6 miljard euro aan investeringen op die manier mee mogelijk gemaakt. Als je dat cijfer bekijkt en de eigenlijk beperkte subsidie die Vlaanderen geeft, dan bewijst het dat het een zeer doelmatig instrument is. De beslissing om een aantal technologieën zoals de zonnepanelen minder of niet meer te subsidiëren, kunnen we vanuit onze fractie alleen maar toejuichen. We willen de middelen doelmatiger inzetten. Op die manier is een lichte beperking van het budget ook geen probleem om het instrument krachtiger te maken, zeker omdat in de beslissing van juli wordt ingegaan op de vraag van ondernemersorganisaties om de call af te schaffen en van de ecologiepremie een lopend systeem te maken.

We kunnen het dus alleen maar toejuichen en we hopen dat het hefboomeffect van de ecologiepremie uit het verleden ook in de toekomst wordt voortgezet.

Mevrouw Patricia Ceysens: We hebben er tijdens de vorige legislatuur inderdaad voor gekozen om minder premies te geven in het kader van de vereenvoudiging en ook in te zetten op twee grote lijnen die u in uw Septemberverklaring mooi hebt overgenomen, namelijk het vergroenen en het verwittigen van onze economie.

In het vergroenen hadden we inderdaad gekozen voor de ecologiepremie. Het blijft een constant gevecht natuurlijk. Je probeert af te geraken van het callsysteem. In de eerste oproepen werd ook iedereen gediend. Er was dus een de facto verdwijnen van de call. Maar u zegt dat de call wordt betwist en weg moet. Dan krijg je ofwel een open enveloppe en dan krijgt iedereen die meedoet. Toenmalig minister Eric Van Rompuy heeft dat ooit gedaan, waardoor we achteraf zware facturen hebben moeten betalen. Ofwel is er een gesloten enveloppe waarbinnen je niet anders kunt dan een selectie organiseren. Je kunt zeggen: de eerste die komen, krijgen het waardoor na een half jaar de bron is opgedroogd. Dan doe je eerder een selectie dan een call. Ofwel doe je de call volgens een aantal criteria, waardoor je probeert om de beste systemen te belonen.

Wij hebben tijdens de vorige legislatuur de call de facto afgeschaft door de middelen te verhogen. Ik ben erg benieuwd hoe u het nu concreet zult organiseren. Ik denk dat de heer Watteuw gelijk heeft. Als het budget nog krimpt en u wilt ook nog af van een selectie, en we blijven daarenboven met een gesloten enveloppe zitten die alleen nog kleiner is, dan denk ik niet dat het slaagpercentage veel groter zal zijn.

U schaft een aantal dingen af. Ik hoor u ook zeggen bij UNIZO: we zijn van de call af. De gesloten enveloppe is kleiner, dus zal er een selectie zijn. Er zijn geen twee manieren om met een gesloten budget om te gaan. Een gesloten budget is een selectie organiseren. Er zijn varianten in, dat geef ik toe.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Er kan met een gesloten enveloppe zeer efficiënt worden gewerkt en vraag en aanbod kunnen op elkaar worden afgestemd waar er rechtszekerheid bestaat. Ik zal dat verder toelichten.

Mijnheer Diependaele, de bijgestuurde ecologiesteunregeling die begin 2009 van start ging en waarbij het budget, de subsidiepercentages en het subsidieplafond werden verhoogd, werd als dusdanig nog niet formeel geëvalueerd. Een steunmaatregel wordt in principe pas 3 jaar na het in werking treden geëvalueerd. Wel wordt de ecologiesteunregeling in feite permanent geëvalueerd en bijgestuurd, deels in functie van de budgettaire middelen, deels in functie van de zich wijzigende economische omstandigheden.

De ecologiesteunregeling via call met wedstrijdformule ging in oktober 2007 van start en pas vanaf de eerste call van 2009 werd onder invloed van de dalende slaagkansen het steunsysteem gecontesteerd. Bij de eerste vier calls bedroeg de slaagkans 100 procent, wat

betekent dat alle steunaanvragers ook effectief een ecologiepremie ontvingen. Voornamelijk door de grote instroom van aanvragen voor zonnepanelen daalde de slaagkans aanzienlijk.

Op basis van de dalende slaagkansen stelde de Vlaamse Regering op 18 december 2009 in het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) uitdrukkelijk, in overleg met de sociale partners, dat in 2010 de wedstrijdformule zou worden verlaten voor een stelsel dat meer rechtszekerheid biedt en dat vraag en (subsidie)aanbod met elkaar in evenwicht brengt. Een nieuwe ecologiesteunregeling vertrekkende van deze uitgangspunten werd uitgewerkt en werd door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd op 16 juli 2010. Het zal in het voorjaar van 2011 operationeel worden.

De belangrijkste wijziging is ongetwijfeld dat projecten en ondernemingen tegen elkaar worden afgewogen en gerangschikt. Dit veroorzaakte onzekerheid in hoofde van de ondernemer omdat hij vooraf niet wist of hij steun zou krijgen. Door de lage slaagkans verminderde het draagvlak aanzienlijk.

Een tweede belangrijke aanpassing is de toekenning van een steunbonus voor die ondernemingen die de keuze van hun technologie inbedden in een milieu-, energie- en eco-efficiëntiescan. Ondanks een veralgemeende invoering van de eco-efficiëntiescan, die door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) werd ontwikkeld, blijkt dat ondernemingen, vooral kleinere, te weinig nadenken over het groene karakter van hun bedrijf. Bedrijven die een scan ondergaan, geven aan dat ze nadenken over de milieu- en energieproblematiek en dat de investeringen zijn ingebed, mijnheer Watteeuw, in een globale visie van het bedrijf ten aanzien van het milieu, rationeel energiegebruik en duurzame ontwikkeling en dergelijke meer. Bewuste benadering van de problematiek zal worden beloofd met een steunbonus, waarover u alleen maar wild enthousiast kunt zijn, mijnheer Watteeuw.

Een derde verandering is dat de performantiefactor van de investering, dus het al dan niet bereiken van de milieudoelstelling, voortaan niet de ranking maar het steunpercentage zal bepalen.

Ondanks de doorgevoerde verbeteringen nemen de administratieve lasten in vergelijking met de vorige steunregeling niet toe. Sinds de start van de vernieuwde ecologiepremie werden administratieve lastenverminderingen voor de bedrijven gerealiseerd voor een bedrag van 1.986.270 euro. Per nieuw dossier komt daar een bedrag van afgerond 715 euro bij. De steunmaatregel werkt immers exclusief via het internet, waarbij klanten door middel van een token of een elektronische identiteitskaart hun dossier kunnen indienen en volgen tot en met de aanvraag tot betaling van de subsidie.

Er werden geen noemenswaardige misbruiken vastgesteld in het callsysteem.

Ik kom tot de tweede vraag. De limitatieve technologieënlijst wordt bij de lancering van elke call aangepast, in die zin dat de nieuwe technologieën worden toegevoegd op basis van nieuwe studies met betrekking tot best beschikbare technieken (BBT) of op basis van individuele aanvragen van ondernemingen.

Technologieën kunnen in de volgende gevallen worden opgenomen in de limitatieve technologieënlijst. Ten eerste, als er geen Vlaamse normen van toepassing zijn die strenger zijn dan de Europese normen, hebben de ecologie-investeringen op de limitatieve lijst een van de volgende doelstellingen: Europese normen overtreffen die zijn goedgekeurd, ook al zijn die normen nog niet van toepassing, of milieuvoordelen bereiken waarbij nog geen Europese normen zijn goedgekeurd. Ten tweede, als er Vlaamse normen van toepassing zijn die dan strenger zijn dan de Europese, moeten de technologieën de Vlaamse normen overtreffen.

De keuze van de technologieën gebeurt door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO), die zich daarbij baseert op de BT-studies en gelijkaardige technologie-

lijsten in Nederland, met de Milieu Investerings Aftrek (MIA), de Willekeurige Afschrijving Milieu-Investerings (VAMIL) en van de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa).

Momenteel loopt er een studieopdracht die de effectiviteit van de door de VITO gehanteerde methodologie bij het samenstellen van die limitatieve technologielijsten onderzoekt. De bedoeling is eventuele aanbevelingen ter verbetering van de VITO-methodologie in de loop van het voorjaar van 2011 te implementeren.

Wat de derde vraag betreft: het aantal aanvragen, de gevraagde steun en de toegekende steun namen inderdaad aanzienlijk toe sinds 2009. Bij de derde call van 2008 waren er 143 steunaanvragen. Bij de daaropvolgende calls liep dat op: tot 390 aanvragen bij de eerste call van 2009, tot 545 aanvragen bij de tweede call en tot 596 bij de derde call. Het toegekende bedrag steeg in die periode van 17 miljoen euro tot respectievelijk 40, 59 en 61 miljoen euro.

Mijnheer Watteeuw, u had het over het verschil ten opzichte van 2010. Als ik me niet vergis, had u het over een bedrag van 58 miljoen euro. Het juiste cijfer is 18 miljoen euro.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Ik had nog een bijkomende vraag. De limitatieve technologielijst wordt vastgesteld op basis van het werk van de VITO, wat me logisch lijkt. Volgens artikel 15 van het besluit kan die lijst worden aangepast. Om de hoeveel maanden of jaren zal dat gebeuren? Nu was dat duidelijk: bij elke call was er een nieuwe lijst. Het is belangrijk dat we ervoor zorgen dat het echt de jongste technologieën zijn die op die lijst komen, dus moet daar ook een zeer grote regelmaat in zitten. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het zullen dus dezelfde periodes zijn.

Het is natuurlijk zo dat het budget uiteindelijk is gedaald. Ook de Inspectie van Financiën zegt bang te zijn dat het aantal aanvragen zal stijgen na het afschaffen van het huidige systeem. We zullen dus meer aanvragen krijgen en met een gereduceerd budget zou dat wel eens voor moeilijkheden kunnen zorgen. Dan komen we natuurlijk tot de opmerkingen die mevrouw Ceysens heeft gemaakt.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil mezelf corrigeren, in grote nederigheid. Altijd.

Mijnheer Watteeuw, in het verleden werd die lijst per call aangepast. Er is geen call meer, dus nu wordt de lijst periodiek aangepast. We zullen ervoor zorgen dat die frequentie voldoende hoog ligt, zodat we niets missen.

U hebt toch ook het Mina-advies ter zake gelezen? We passen correcties toe op warmtekrachtkoppeling enzovoort. De Minaraad was daar eigenlijk toch ook vrij positief over. Dat is toch ook een belangrijk element dat u mee in overweging moet nemen.

Mevrouw Patricia Ceysens: We gaan het debat natuurlijk niet uitputten, maar dat blijft natuurlijk wel een probleem. Er is sprake van een gesloten budget, dat kleiner wordt. Er komen geen oproepen meer, maar er is periodiciteit. Natuurlijk zal niet veel kunnen worden gedaan aan de kern van het probleem, namelijk dat we voor dit soort ondersteuning waarschijnlijk altijd meer vragen zullen hebben dan we kunnen aanbieden. Als er geen oproepen meer worden gedaan, zal men op een bepaald ogenblik tot de vaststelling komen dat het budget ook op is. Wie dan komt, zal gewoon niet meer kunnen.

Pas op, we hebben zelf ook altijd geworsteld met het principe van de call. Er was de fundamentele discussie over de vraag of wordt gewerkt met een open of met een gesloten budget. Als er sprake is van een gesloten budget, is er sprake van selectie. We kunnen dan wel een hoop technologieën schrappen en zorgen dat er minder indieners zijn, zodat we een betere match krijgen. We hadden echter de ambitie en de intentie om de economie echt te vergroenen, maar op die manier worden heel veel kmo's uitgesloten. Men gaat dan voor een beperktere, selectievere vergroening in de technologieën en niet voor de grote vergroening van kmo's. Dat blijft echter een pijnpunt. U kunt dat niet wegwerken als u met een gesloten

budget zit. We weten dat heel veel kmo's daar vandaag aan willen werken, maar ter zake wel naar die steun kijken. Alleen wordt dit nu georganiseerd met een tijdsbestek, terwijl wij werkten met rangschikking, competitie en een zekere excellentie. Na vorig jaar zullen die vragen opnieuw opduiken, denk ik. Met een gesloten budget moet er altijd een soort selectie worden georganiseerd.

De heer Filip Watteeuw: Ik heb nog een kleine opmerking over het budget. Het verschil tussen 18 en 58 miljoen euro komt doordat het budget dat voor 2009 was vrijgemaakt normaal 120 miljoen euro was, maar dat dit verhoogd is tot 160 miljoen euro. Ik vergelijk natuurlijk de 160 miljoen euro met de 102 miljoen euro waarin u nu voorziet. Maar een daling van 18 miljoen euro op 120 miljoen euro is natuurlijk ook veel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroj tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het beleid inzake logistiek - 2356 (2009-2010)

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, minister-president, ik had het graag met u even gehad over het beleid inzake logistiek.

We moeten elkaar niet overtuigen van het feit dat logistiek belangrijk is: logistiek is goed voor 9 percent van het bruto nationaal product (bnp) en 8 percent van de tewerkstelling. Er zijn drie ministers bevoegd. Dan heb je in eerste instantie de neiging om te zeggen: "We zijn in België, in casu in Vlaanderen, en daar kan dat niet met eentje." Maar ik heb toch de neiging om te zeggen dat het op zich geen probleem is, want het valt niet te ontkennen dat logistiek veel te maken heeft met economie, dat het heel veel te maken heeft met mobiliteit – want het gaat over transport en vervoer – en dat het uiteraard ook veel te maken heeft met innovatie.

Die drie beleidsvelden zijn dus wel degelijk relevant. Dat ze bij drie verschillende ministers zijn terechtgekomen, is het gevolg van een coalitieregering, maar hoeft op zich ook niet problematisch te zijn, want in dezen is dat niet het geval. Bij wie komen deze domeinen terecht? Ze komen terecht bij de minister-president voor economie – prima –, bij minister Crevits voor mobiliteit – prima, want ze is naar ons en mijn aanvoelen toch een van de sterkhouders van uw regering – en bij minister Lieten voor innovatie – de eerste dame bij de sp.a. Dus, drie ministers met een hoog soortelijk gewicht waarvan je veel mag verwachten. En hier ligt dan onmiddellijk ook het eerste probleem. Het zijn inderdaad de ministers die hun veld aansturen, een strategie ontwikkelen en allerlei beleidsplannen maken. Ze sturen hun diensten goed en efficiënt aan – daar gaan we toch van uit – wat leidt tot tactische en operationele initiatieven van de verschillende beleidsdomeinen en departementen.

Belangrijk is dan dat er overleg plaatsvindt. En daar schort het altijd wat, niet alleen bij ons maar in vele beleidssectoren. Minister-president, dat overleg moet worden georganiseerd en dat gebeurt op dit ogenblik niet. De minister bevoegd voor de mobiliteit, mevrouw Crevits, heeft in haar beleidsdomein een initiatief aangekondigd waarbij ze de vier poten van de logistiek – binnenvaart, landlogistiek, zeehavens en luchtvaart – herstructureert. Ze organiseert een soort overleg op het niveau van Flanders Logistics. Ze probeert met die vier deelsectoren tot een overleg en tot overeenstemming te komen. Ik stel echter vast dat Flanders Logistics, als kop van de spin, over de muurtjes van binnenvaart, luchtvaart, landlogistiek en zeehavens heen kijkt, maar niet of te weinig over het muurtje van de mobiliteit, in de richting van de economie.

Nochtans is samenwerking nodig, want we worden in onze logistieke positie internationaal bedreigd. U kent de cijfers of de resultaten van diverse gerenommeerde bureaus, onder meer van Crushman & Wakefield. We gaan achteruit in de ranking en dat is niet de bedoeling, want we zetten samen in op logistiek.

Is dat het gevolg van het feit dat wij het alleen slechter doen en de andere landen om ons heen even goed blijven? Dat geloof ik niet. Ik denk dat het een combinatie is van wij die het slechter doen en zij die het beter doen. Ik verwijs naar een initiatief in Nederland, Dinalog, met een budget van 67 miljoen euro. Ik verwijs naar Duitsland, met Fraunhofer Transport Alliance, met een budget van 1,3 miljard euro, en naar Frankrijk, met een interministerieel fonds van 1,5 miljard euro. Dat zijn belangrijke bedragen en daar wordt dus echt ingezet op de logistiek en vooral op het overleg dat de logistiek ook in die landen met zich meebrengt tussen de diverse sectoren: innovatie, mobiliteit en economie.

Minister-president, de vraag is dus of u ook die analyse maakt, of u ook een gebrek aan overleg ziet, of u ook vaststelt dat er heel veel goedbedoelde initiatieven zijn die echter niet op elkaar aansluiten of soms zelfs contraproductief werken. Als u die analyse maakt, wat is dan uw voorstel om te remediëren? Bent u bereid om een interministeriële conferentie te organiseren? Zo ja, dan stel ik voor dat u als centripetaal punt werkt, want de minister-president is toch diegene rond wie alle andere satellieten in orbit kunnen worden gehouden. De essentie van een satelliet is dat er een centraal punt is dat ervoor zorgt dat de satellieten in baan blijven en dat ze niet tegen elkaar botsen. Het moet iemand zijn met een hoog soortelijk gewicht. Mij lijkt het niet onlogisch dat de minister-president het initiatief neemt en de ministers Crevits en Lieten uitnodigt voor een interministeriële conferentie om tot afstemming over te gaan.

Minister-president, ervaart u ook het probleem? Bent u bereid om een interministerieel platform te ontwikkelen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mijnheer van Rouveroj, we hebben er samen hard aan gewerkt – ook in de vorige legislatuur, waar vele dingen ook goed zijn behandeld – om de positie van Vlaanderen op gebied van de logistiek te verdedigen. In het verleden zijn er initiatieven genomen, wat een zeer goede zaak is. Ik zal u seffens het antwoord geven, want het heeft geen zin dat ik alles voorlees omdat u en de andere collega's het even goed kennen als ik. Een slagkrachtige benadering is hier zeker op zijn plaats. Al deze initiatieven, die uitdeinen in verschillende richtingen, verhogen die slagkracht. Ik deel dus uw zorg om ervoor te zorgen dat we de zaken gecoördineerd aanpakken met de verschillende instrumenten en de verschillende initiatieven die er zijn en met de verschillende ministers die elk op hun domein al een belangrijke bijdrage hebben geleverd en nog zullen leveren.

Er zijn een aantal coördinatieplatformen. We moeten ervoor zorgen dat ze functioneren, en hier deel ik nogmaals uw bezorgdheid. Die verschillende dynamieken, bijvoorbeeld het Vlaams Instituut voor de Logistiek en het Vlaams Instituut voor Mobiliteit, mogen elkaar niet tegenwerken. We moeten, trouwens ook samen met de sector en alle actoren, eensgezind een beleid uitstippelen.

Ik zal niet alleen een positieve bijdrage leveren, maar er ook op toezien dat het zich verder ontwikkelt in die richting.

U stelt een aantal interministeriële comités en dergelijke voor. Ik laat even in het midden of dat zinvol is, maar ik kan u wel verzekeren dat ik uw bezorgdheid deel en er zelf zal op toezien dat het verder goed verloopt. Als u signalen krijgt dat het de verkeerde richting uitgaat, dan ga ik ervan uit dat u mij dat zo snel mogelijk laat weten, want dat zou heel spijtig zijn.

De heer Sas van Rouverij: We delen dus dezelfde analyse en bepleiten in feite ook dezelfde oplossing, want u zegt niet neen tegen een interministerieel platform. U bent wel wat behoedzaam, maar ik begrijp ook dat u geen nodeloze structuren tot stand wil brengen, bovenop de andere die er al zijn. In de mate van het mogelijke moet er worden gesaneerd wat er al is, maar hoe dan ook zal er ergens een overlegplatform op beleidsniveau nodig zijn. Er zijn drie ministers actief en dan kun je bijna niet anders dan het woord ‘interministerieel’ gebruiken. Een platform is gewoon een ruimte waar je elkaar ontmoet.

Minister-president Kris Peeters: U hebt mij goed verstaan. Voor mij en ook voor u is het resultaat en een gestroomlijnde aanpak het belangrijkste. Daar wil ik, samen met u en met nog vele anderen, hard aan werken en bewaken dat het de goede richting uitgaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■